

COVID-19 zorgde voor uitbreiding én 'pantser' van Triangle Practice.

LEIDSCHENDAM - Tot de tweede week van maart ging alles nog zoals we altijd gewend zijn. Ik ging naar mijn klanten toe, zoals velen ook gewoon naar hun werk gingen. Afspraken en bijeenkomsten werden gewoon gezamenlijk gehouden. Eind week elf van dit jaar werd het al onrustiger en wist men niet zo goed welke maatregelen er precies werden genomen rondom het virus.

Zoals velen heb ik ook plots de omslag moeten ervaren van het normale werken naar het aangepaste werk én leven. Wat voorheen dus als 'gewoon' en 'normaal' werd beschouwd, kreeg nu ineens een andere betekenis. En dan praktisch op alle vlakken van 'het normale leven'; werk, boodschappen, omgang met familie en vrienden, sport, uitstapjes, enzovoort. Je herkent het ongetwijfeld wel.

Het is mij wel opgevallen dat, vanaf het moment dat alles werd afgesloten, men redelijk snel oplossingen vond in het hedendaagse leven. Mensen zijn creatief geworden! Het is allemaal niet ideaal en natuurlijk willen we allemaal terug naar hoe het eerst was. En er zijn uiteraard ook

gebeurtenissen waar geen directe (creatieve) oplossingen voor te vinden zijn. Daarbij denkend aan bepaalde beroepen die mensen niet meer of tijdelijk niet kunnen uitvoeren en mensen die toch worden getroffen door het virus.

Ik had voor deze ellende al vaak overwogen om eens online lessen aan te bieden. Daarbij kreeg ik dan ook wat input van mijn omgeving om er wat mee te gaan doen. Ik zag het als een uitbreiding en als optie, maar had nog niet echt de tijd en energie gevonden om het te gaan uitzoeken en toe te passen. Tijd is inderdaad relatief, maar ik vind altijd wel iets om mee bezig te zijn voor mijn onderneming. Dan is er wellicht geen sprake van 'tijd hebben', maar prioriteit stellen. Het idee met de uitwerking ervan liet ik dus maar even op een laag pitje staan. En vond ik het wel prima zoals het ging. Ik vind werken naast een leerlingen persoonlijker dan via een laptop.

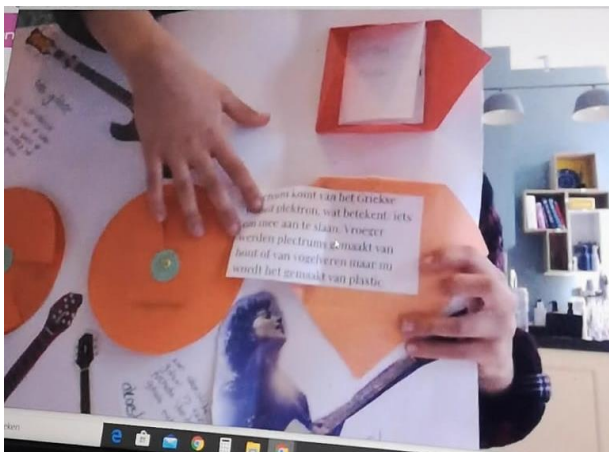
Ik zag het als een uitbreiding en als optie.

Toen ontstond het moment dat ik gedwongen werd om online te gaan. Stress? Ik moet toegeven dat het wat sneller ging dan ik had

verwacht en dat ik gelijk moest handelen. Ik had enkele videobel-programma's op het oog, maar moest mij er wat meer in gaan verdiepen, omdat niet alle programma's AVG-proof bleken te zijn. – Ook dat nog - Ik wilde wel zo 'legaal mogelijk' bezig zijn natuurlijk.

Ik vond het wel geinig om een thuisplekje te creëren voor het videobellen. Ik had een whiteboard, wat markers en touw aangeschaft om mijn bord op te hangen. Ik had mijn whiteboard opgehangen aan een touw onder mijn plank met plantjes. Toen het bord uiteindelijk hing vond ik het ook wel handig voor notities, in plaats van dat ik die op blaadjes schreef, en met de plantjes werd het ergens nog knus ook.

In het begin vond ik het nog even wennen om een juiste manier te vinden voor het lesgeven. Bij de eerste online les gaf ik aan dat ik ook even moest wennen. Door open te zijn hebben de leerlingen ook meer begrip voor. Zij moesten zelf ook even wennen, maar door de techniek werd het al gauw leuk. Ik kon mijn scherm delen en ook tekenen. Tekenend met een muis is best lastig en leverde dan ook vaak grappige resultaten op. Werken met echte materialen maakt het wel leuker, nu kan ik het online alleen laten zien of dingen tekenen via een gedeeld scherm. Ook is het gezelliger om een educatief spelletje te spelen tussendoor of aan het einde van de les.

Een leerling laat haar gemaakte werkstuk zien voor de camera.

Ik merkte aan mijn leerlingen dat zij ook nog even moesten wennen aan de benadering. Dit werd al snel fijner, doordat ik mijn gewoonlijke manier van lesgeven hanteerde. Daarbij horen ook mijn grapjes tussendoor. Het scheelde, denk ik, wel dat ik leerlingen had die ik reeds begeleidde.

Wanneer ik nieuwe leerlingen online zou hebben gehad, zou er een mogelijk andere klik zijn geweest.

“Ik heb toch meer contact en controle wanneer ik naast hen zit.”

Het uitleggen met het bord is wel erg fijn. Het liefste had ik een split-screen waarbij ik met een pen over een soort pad kon schrijven en dat mijn leerlingen dat konden zien. Schrijven met een muis is namelijk niet te doen. Schrijven op het whiteboard is wel fijn, maar moet ik mijn hoofd omdraaien en kan ik niet altijd de leerling zien. Het delen van een scherm ging wel prima. Ik kon zo een werkblad openen en de leerling kon de opdracht vanaf de computer maken. Daarbij konden mij niet altijd goed zien. Ik moet dus nog even zoeken naar een goede tablet met pen die ik kan verbinden met mijn computer.

Mijn leerlingen bleven verder wel even enthousiast als altijd; hun verhalen over het weekend, feestjes en andere leuke dingen kreeg ik nog steeds vol enthousiasme te horen. Daarnaast kregen zij ook de handigheid in het videobellen. Wanneer zij een knutselopdracht, een groot werkstuk en hun geschreven werk wilden laten zien, hielden zij dat voor de camera. Doordat zij zichzelf ook konden zien, konden zij bepalen of ik alles wel goed kon zien. Hun werk bewogen ze van links

naar rechts en van voren naar achteren, zodat ik niets aan hun werk kon missen. Dat was wel echt heel leuk en creatief!

Voor de kinderen is het werken met computers echt van deze tijd. Zij willen tegenwoordig alles met de computer doen. Onderzoeken welke functies er allemaal mogelijk zijn binnen een bepaald belprogramma vinden zij dan ook erg interessant.

Ik blijf persoonlijk lesgeven wel fijner vinden, omdat je dan echt contact kan hebben. Dan kan ik ook zien wat én hoe de leerling haar opdrachten maakt. Daarbij is ingrijpen bij denkprocessen mogelijk. Dat is online lastiger. Ook kunnen zij, bij wijze van spreken, een rekenmachine erbij houden, zonder dat ik het door heb. Ik geloof niet dat dat is gebeurd, maar het had gekund. Ik heb dus eigenlijk, voor mijn gevoel, toch meer contact en controle wanneer ik naast hen zit.

Hoe ik de toekomst nu zie? Ik heb geen idee hoe lang dit virus nog actief blijft. Totdat er een vaccin is uitgevonden, moeten we allemaal nog wat voorzichtig blijven. Wanneer ik even terugkijk, zie ik dat heel veel grote en kleine ondernemingen creatiever om zijn gegaan met de mogelijkheden om hun bedrijf draaiende te houden tijdens de Lock Down. Dat is natuurlijk iets moois! Ik denk dat ik beide manieren van begeleiding

ga aanbieden op mijn website. Het is een keuze die ouders met hun kinderen zelf kunnen maken. Uiteraard zit aan beide kanten voor- en nadelen. Voor zowel de leerling als voor mij. Daarbij kun je denken aan inzicht in het welzijn van de leerlingen, controle in hun gemaakte werk en denkproces, ontspanning met spelletjes en het opbouwen van een band wat voor sommige leerlingen een motivatie kan zijn in het leerproces. Ook speelt reistijd ook een rol in het plannen van leerlingen. Zo kan ik bijvoorbeeld met online lessen meer leerlingen inplannen en zullen de wachtlijsten korter zijn.

Kinderen vinden tegenwoordig alles leuk wat via de computer gaat. Vandaar ook vaak hun vraag wat het nut eigenlijk is van schrijven en rekenen. Computers blijven wel de toekomst. Ook al moeten zij dus wel alle basiskennis en -vaardigheden leren, die zij wellicht later in het werkveld niet meer zullen gaan gebruiken. Maar dat is een onderwerp waar we, geloof ik, nog een lange tijd over kunnen filosoferen.

Triangle Practice – Denise Flamand

